SPRAWOZDANIE 5

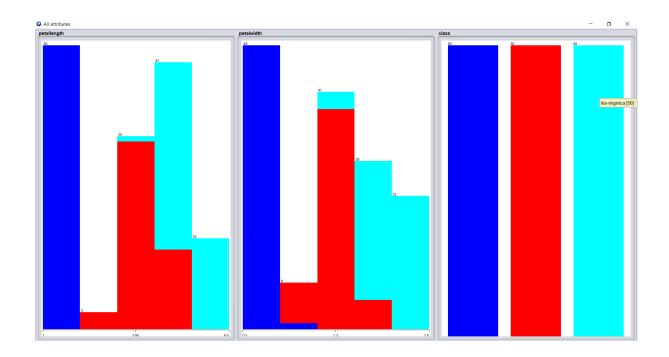
Podstawy Sztucznej Inteligencji Klasyfikator SVM Program WEKA 5

Natalia Gadocha 304165 Geoinformatyka III rok

Naszym obiektem badań są dane iris2D. Będziemy korzystać z klasyfikatora SVM. SVM'y służą do klasyfikacji binarnej.

O metodzie SVM można ogólnie powiedzieć, że:

- w przypadku liniowo separowalnym, tj. wtedy, gdy istnieje przynajmniej jedna płaszczyzna separacji oddzielająca klasy, metoda ta gwarantuje znalezienie takiej płaszczyzny, która ma maksymalny tzw. margines separacji;
- w przypadku nieseparowalnym liniowo, metoda SVM pozwala na znalezienie
  płaszczyzny, która klasyfikuje obiekty na tyle poprawnie, na ile jest to możliwe i
  jednocześnie przebiega możliwie daleko od typowych skupień dla każdej z klas
  (będziemy tu mówili o największym marginesie w sensie pewnej zadanej heurystyki);
- w przypadku nieseparowalnym liniowio, stostując tzw. podniesienie wymiarowości, można za pomocą metody SVM znaleźć krzywoliniową granicę klasyfikacji o dużym marginesie separacji.

LibLINEAR - classify

Correctly Classified Instances 139 92.6667 % Incorrectly Classified Instances 11 7.3333 %

Kappa statistic0.89Mean absolute error0.0489Root mean squared error0.2211Relative absolute error11 %

Root relative squared error 46.9042 %

Total Number of Instances 150
Precision 0,926

a b c <-- classified as 50 0 0 | a = Iris-setosa 1 44 5 | b = Iris-versicolor 0 5 45 | c = Iris-virginica

LibSVM - classify

Correctly Classified Instances 145 96.6667 % Incorrectly Classified Instances 5 3.3333 %

Kappa statistic 0.95

Mean absolute error 0.0222

Root mean squared error 0.1491

Root mean squared error 0.1491 Relative absolute error 5 %

Root relative squared error 31.6228 %
Total Number of Instances 150

Total Number of Instances 150 Precision 0,967

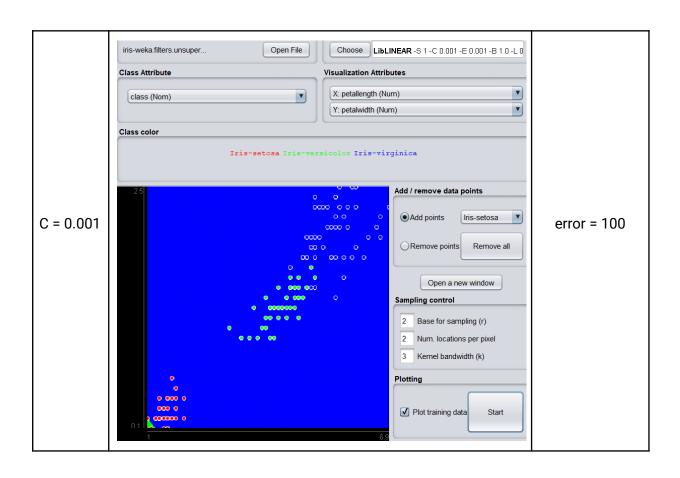
a b c <-- classified as 50 0 0 | a = Iris-setosa 0 47 3 | b = Iris-versicolor 0 2 48 | c = Iris-virginica

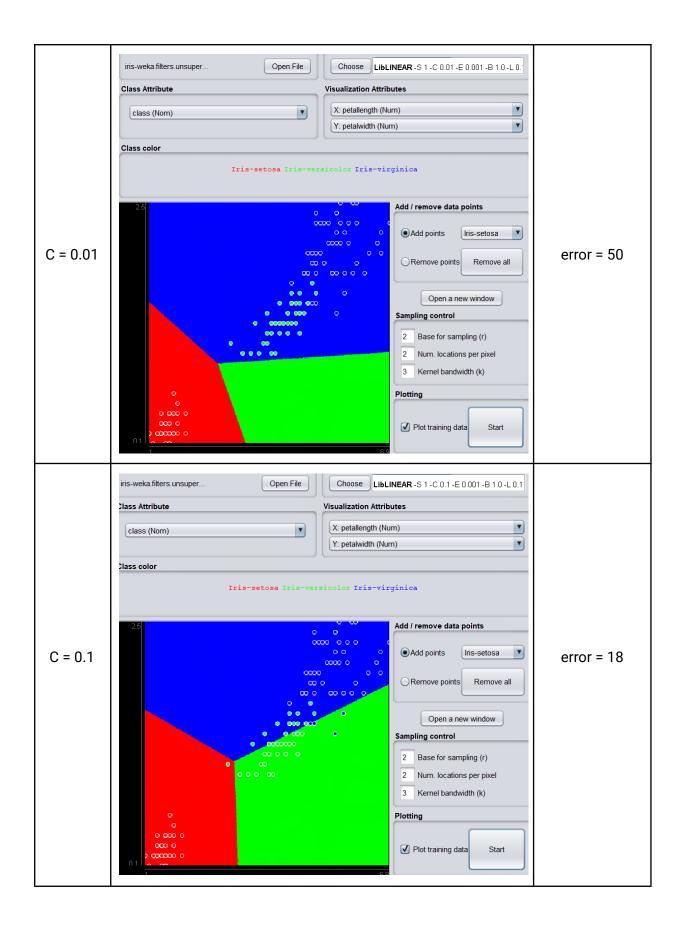
Na podstawie samych uzyskanych powyższych danych możemy dostrzec większe zalety klasyfikatora LibSVM. Ma zdecydowanie większą poprawną trafność przyporządkowania, niewielkie błędy oraz wysokie pozostałe czynniki. Jego precyzja wynosi 0,967, co jest bardzo wysoką wartością. LibLINEAR również wypada w tym zestawieniu naprawdę wysoko, jednakże jego wyniki są słabsze.

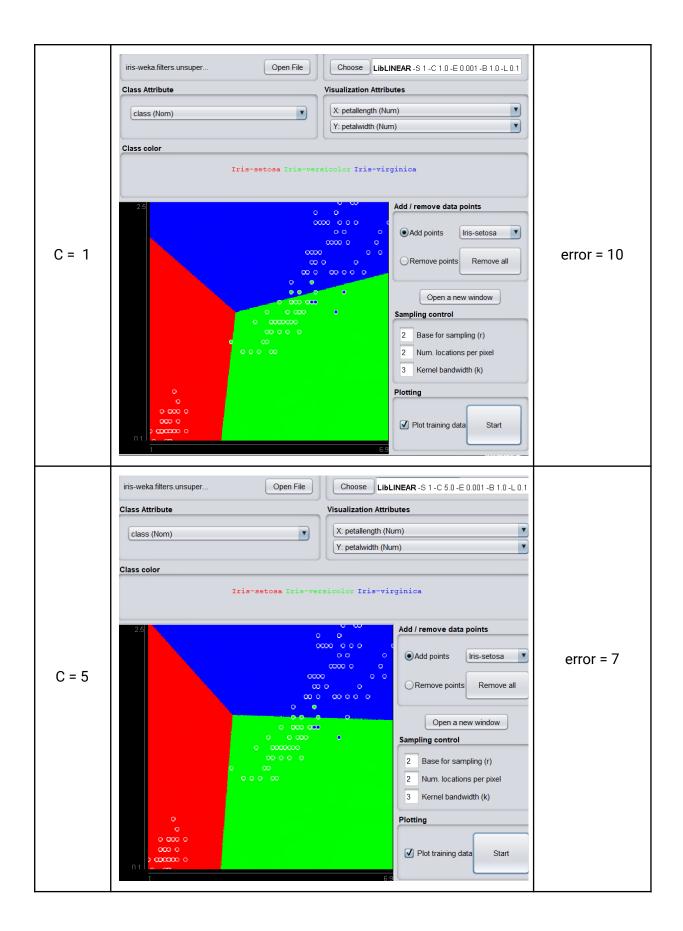
Wizualizacja danych

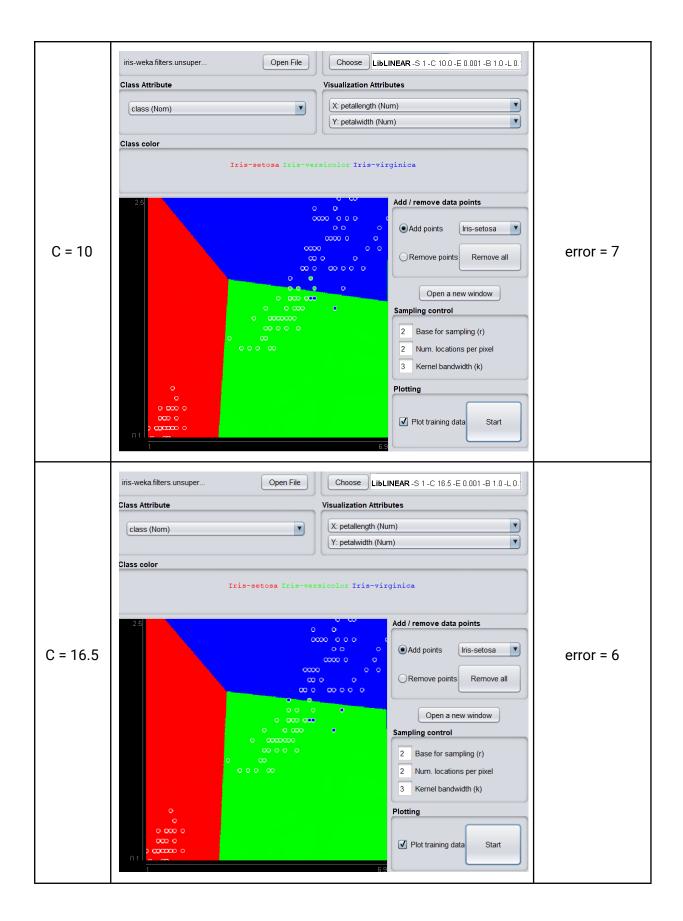
Zakres danych z jakiego będziemy korzystać to: C -> 0.001 do 100 oraz gamma -> 0.001 do 100

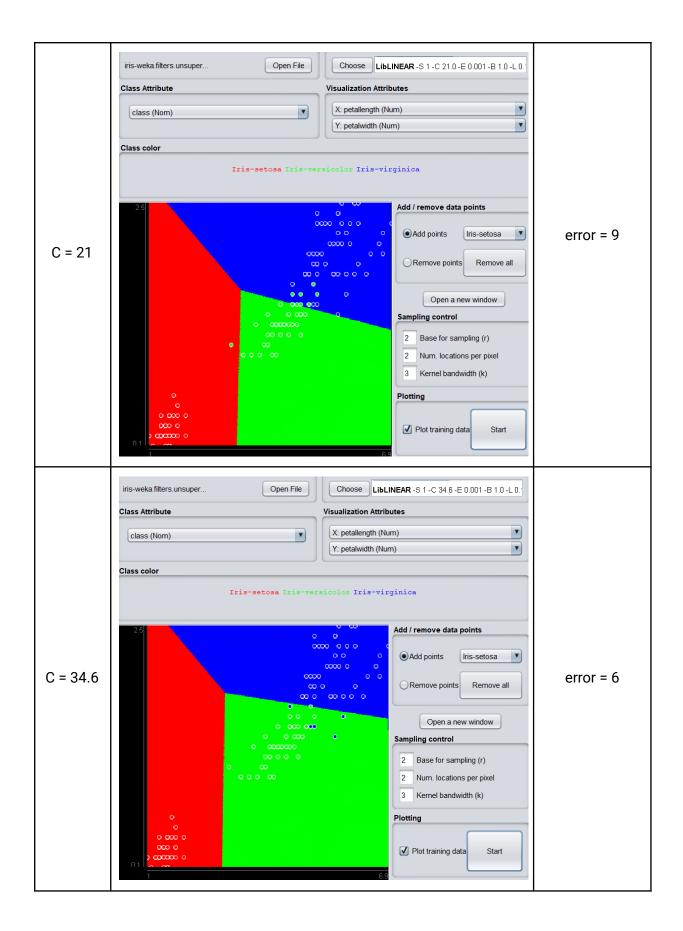
LibLINEAR

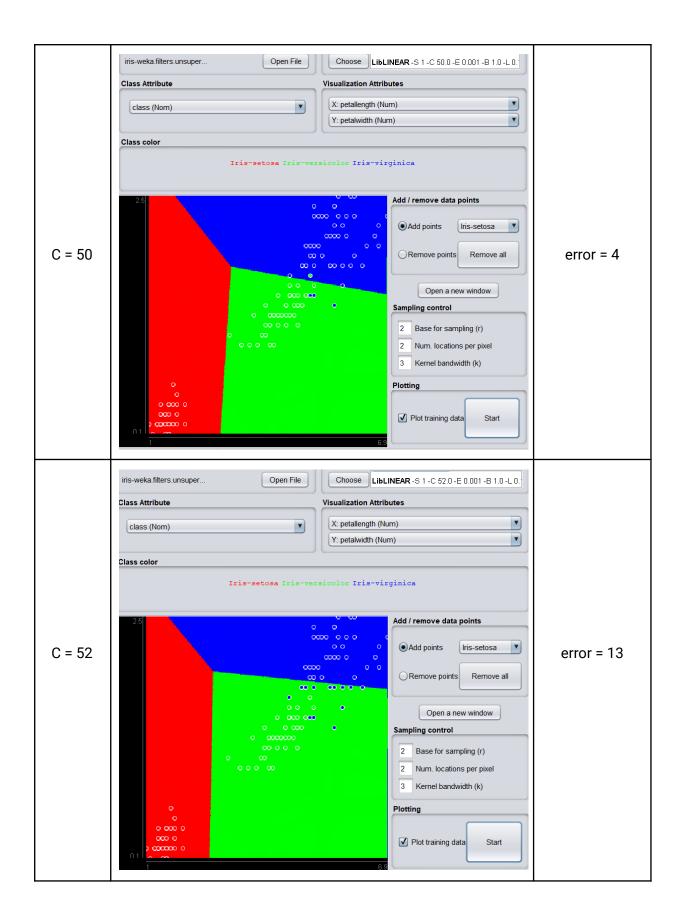

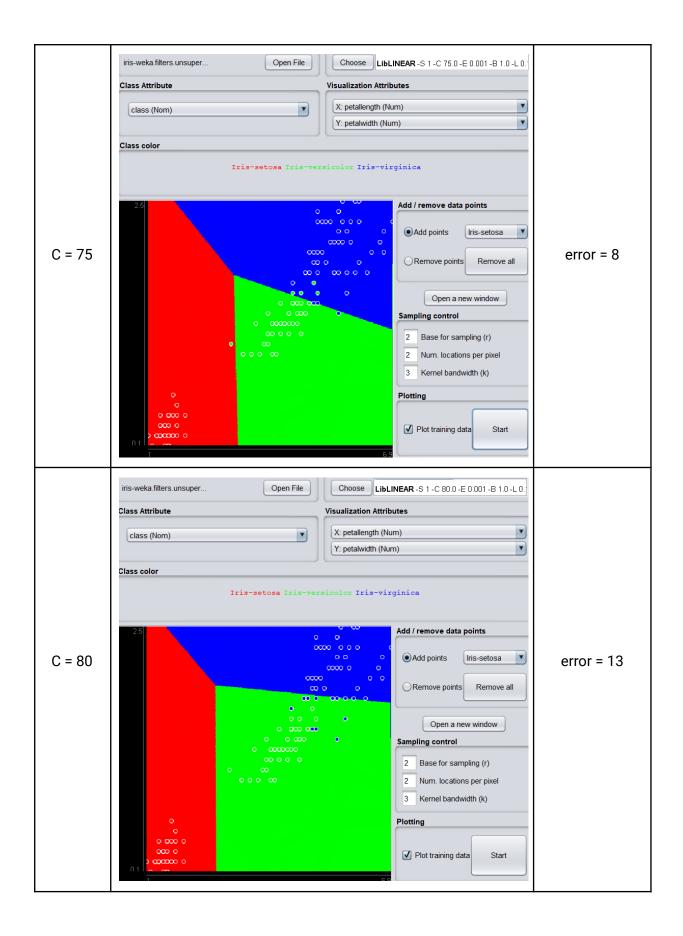

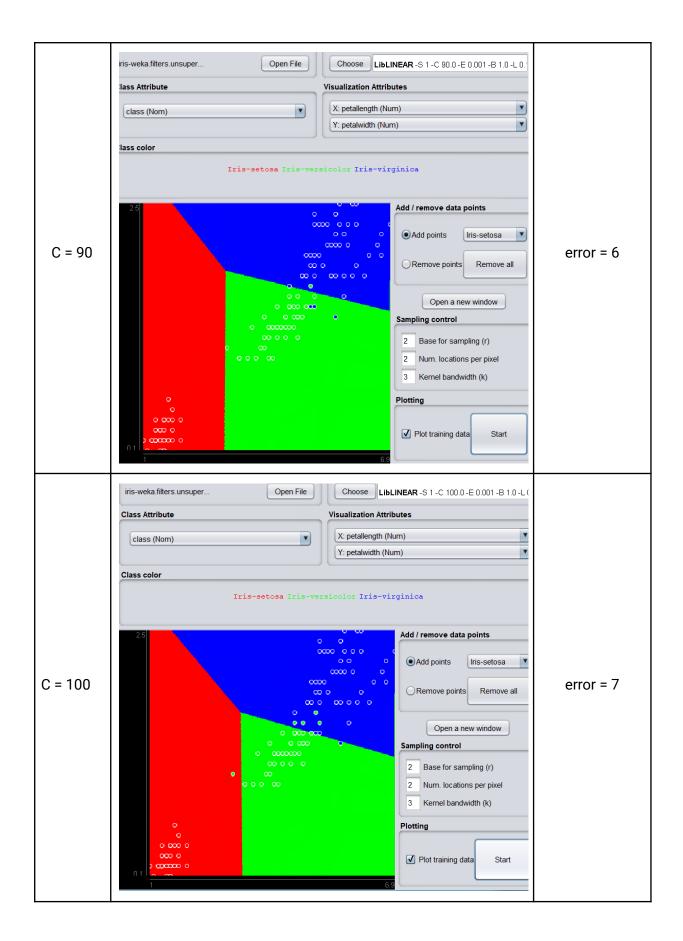

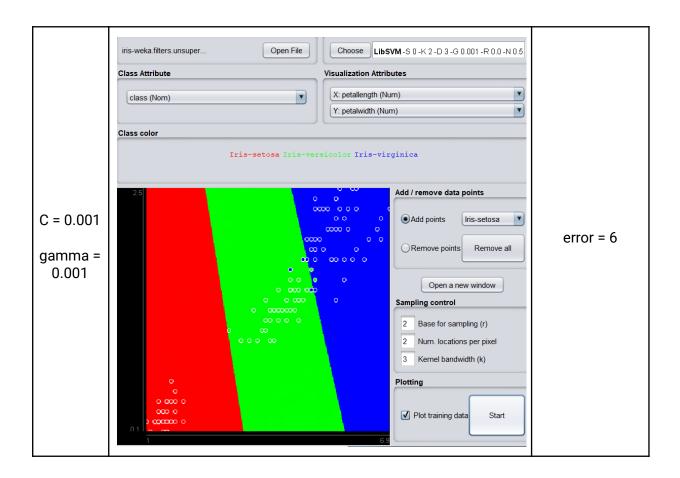

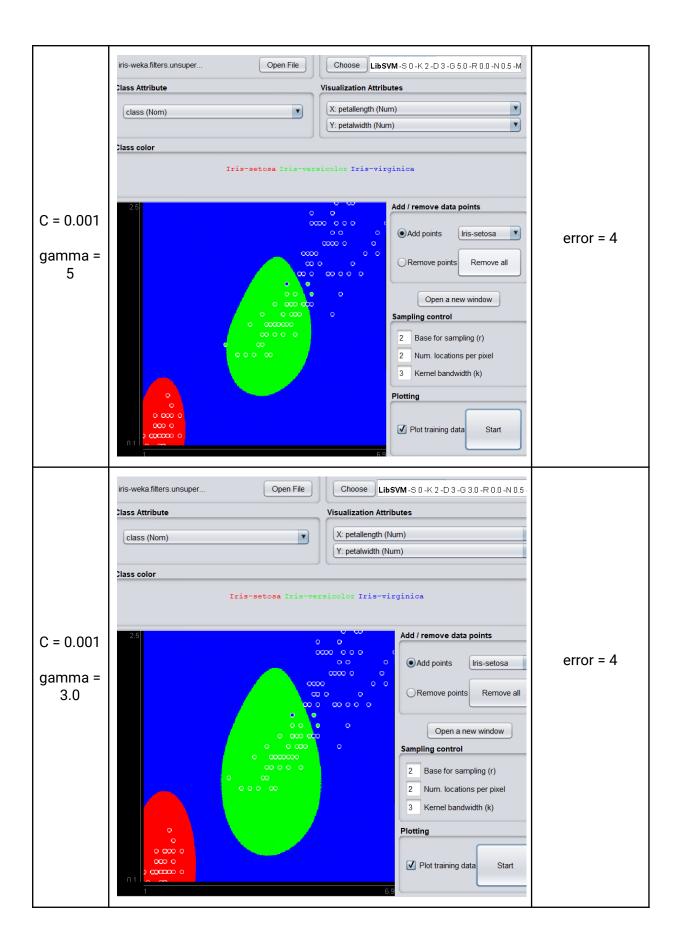

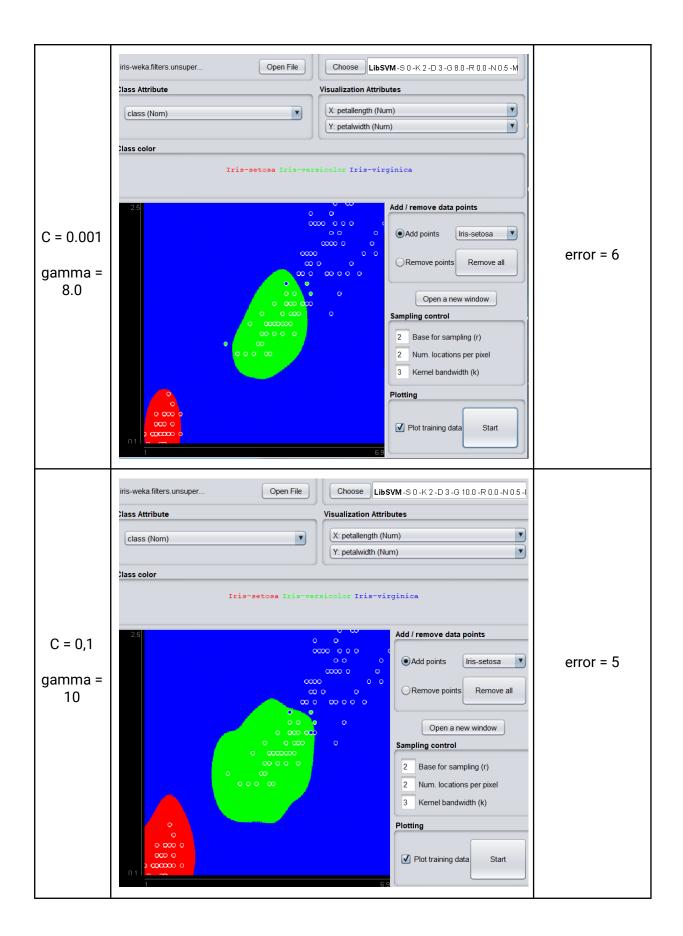

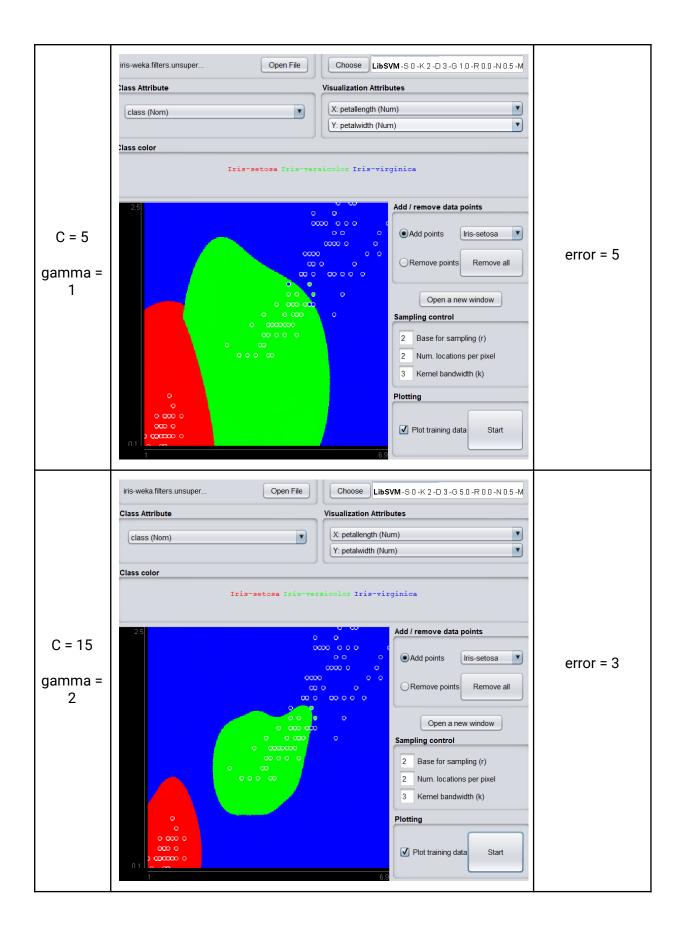
Na podstawie uzyskanych wyników możemy dostrzec, iż bardzo ciężko jest pozbyć się wszystkich wynikających błędów. Najmniejszy jaki udało mi się tu osiągnąć wynosił 4 dla parametru C równego 50. Nie zawsze też większa wartość C będzie się równała z mniejszymi błędami. Dla C = 100 ich ilość jest równa 50, a więc większa niż dla omawianego poprzednika. Największe błędy wystąpiły podczas najniższego C. Tam można było dostrzec aż 100 błędnych pomiarów. Największym problemem dla LibLINEAR było bliskie rozłożenie danych klas. Hiperpłaszczyzny jakie wyznacza tworzą linie proste, co dodatkowo utrudnia zadanie i poprawne przyporządkowanie.

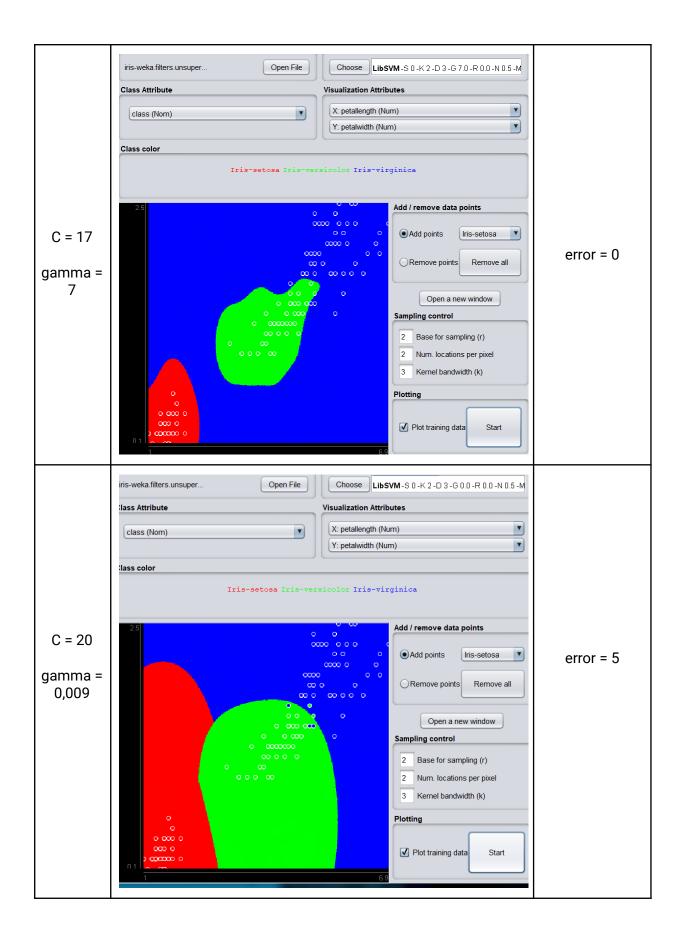
LibSVM

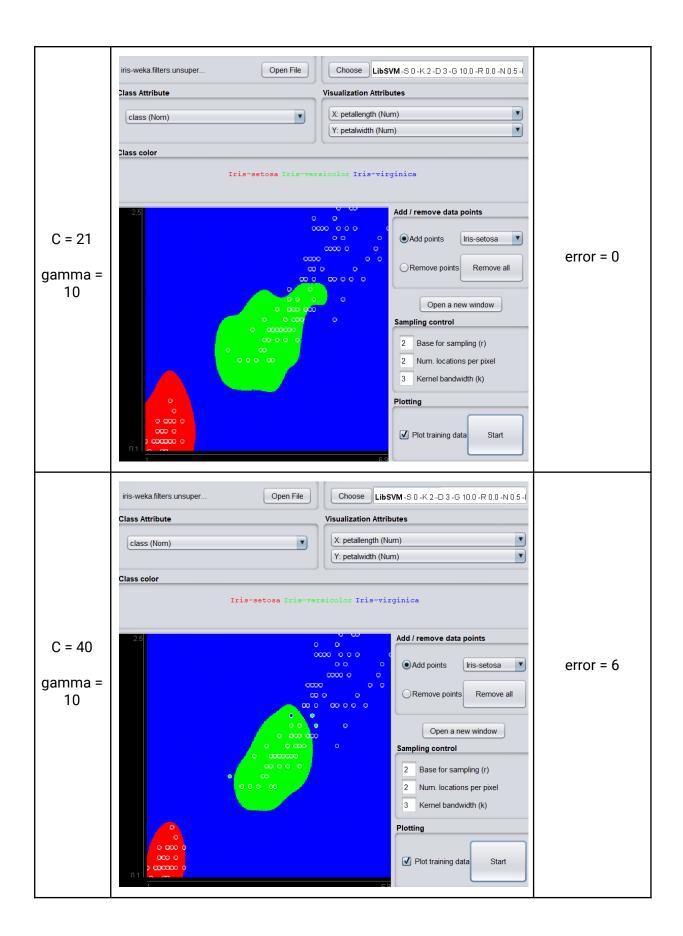

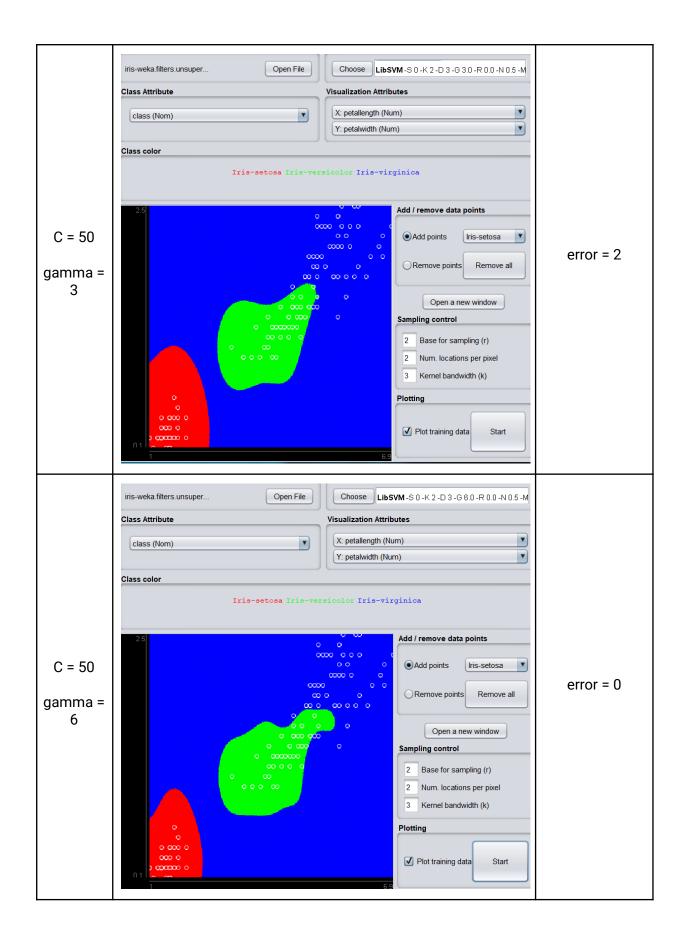

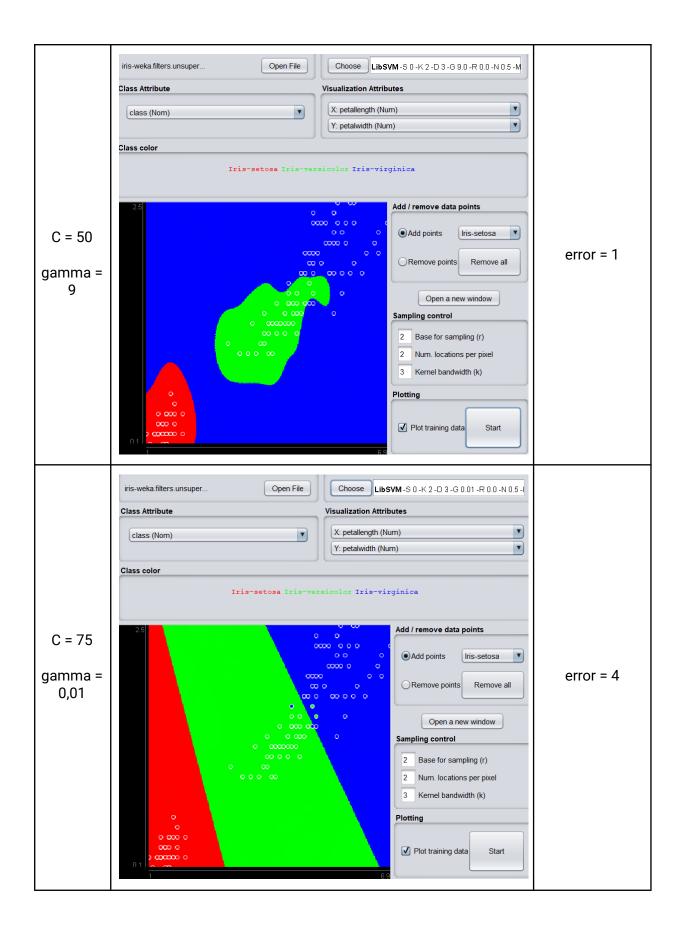

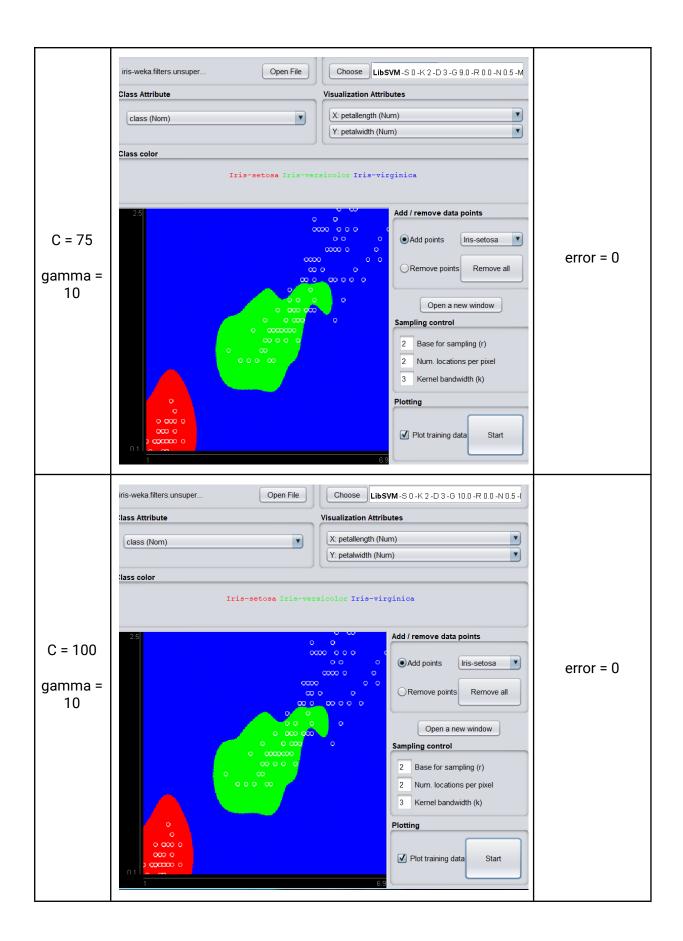

W tym przykładzie natomiast widzimy zdecydowanie poprawę działania. Pojawiły się bowiem przypadki, gdzie nie było żadnych błędów. Był to np. przypadek dla parametrów: C = 17 oraz gamma = 7. LibSVM potrafi lepiej dopasować się do danych, gdyż nie ogranicza się w wyznaczaniu płaszczyzn wyłącznie poprzez proste (choć te też mogą się w nim zawierać). Tutaj, jak i poniżej najmniejszy problem stanowiła klasa, która była najbardziej oddzielona od reszty oraz była skupiona w większości tylko przy sobie. Dzięki temu klasyfikatorowi, również poprzez wizualizację, otrzymaliśmy bardzo dobre wyniki o wysokiej jakości i optymalizacji.

Omawiane dane przedstawię również za pomocą wykresu punktowego oraz wykresów hiperpłaszczyzn. Zostaną one stworzone przy pomocy środowiska R.

